

Úvodem musím uvést, že jsem práci původně posuzovala na základě CD, které bylo k práci přiloženo. Tato verze měla tolik nedostatků, které začínají již mylným názvem práce: (Srovnání dekolonizace Alžírsko se zbytkem francouzského impéria, dále však již text souhlasí s nadpisem na CD), že jsem prostřednictvím katedry zjistila novou verzi, kterou jsem posuzovala ještě jednou.

Autorka si zvolila téma, k němuž dnes existuje celá řada titulů, a to našich i zahraničních. Vybrala si proto k analýze segment pramenů americké provenience, který je dostupný na internetu., ovšem s tím, že využije i dostupnou literaturu. Zde bych začala své kritické připomínky. V odborné literatuře, kterou užívá, se objevují některá populárně vědná díla (např. Karel Pacner) a chybí základní práce – především pamětníků, resp. aktérů událostí, o nichž autorka pojednává, minimálně alespoň Petra Pitharta nebo Zdeňka Mlynáře, Oty Šika a mohla bych jmenovat dál! K ekonomické reformě nelze pominout Jiřího Kostu a jeho analýzu. Existuje i publikace o sjezdu spisovatelů. Srovnání vývoje krizových let východního bloku podává (možná) nejnověji německý politolog Dieter Segert, existují samozřejmě i práce amerických autorů.

Autorka postupuje chronologicky, má dobře vybrané události, které invazi předcházely a jimž se věnovala nebo nevěnovala americká zpravodajská služba. Práce vrcholí popisem postoje amerického stanoviska k invazi. Tam, kde studie vychází z amerických materiálů, je rozhodně zajímavá, ačkoli uváděná fakta nejsou neznámá. Problém ovšem je, že se právě na překladech anglických materiálů ukazuje neznalost některých reálií sledovaného období: hovoří tedy např. o Yakubovském (20) bez bližšího určení, což platí i pro řadu dalších zmiňovaných aktérů – především z ruské strany. Maďarské město Komárno se proměnilo na Komárom (maďarský název). Nerozumím větě: „Kádár se Brežněvovy návštěvy v Praze nakonec nezúčastnil. Důvodem jeho nepřítomnosti byla návštěva rumunské delegace v Moskvě.“ TASS není ruská tajná informační služba, ale tisková agentura, skloňování Podgornyj. Práce je místy stylisticky velmi neobratná, hovoří rovněž o „milných nadějích“ (18), ačkoli se jinak v práci mnoho hrubých chyb nevyskytuje.

Vzdor námitkám práci hodnotím jako velmi dobrou až dobrou podle obhajoby.

Alena Míšková

14. – 16. 5. 2011